

*én pedig Pestig menekültem előre.
Miután leraktam, végig a kavicsokat
néztem. Az érdekelt, hogy melyik
szállhat a legmesszebb. Csak akkor
szólaltam meg, amikor a szemek
megaszalódtak az asztal túloldalán,
és már minden költőt kibeszéltünk.*

Tudtátok, hogy májkómában a beteg
karjai gyakran megrándulnak?
Utánozni kezdtem a nagybátyám.
És képesek voltak ezt a kényszer-
mozgást szárnyverdesésnek elnevezni.

POÓS ZOLTÁN

Hibás téglák

*Sokáig nem tűntek fel a hibás téglák
a sírokon. Rosszul égtek ki, távolról
olyanok voltak, mint az ásványok.*

*Néhány zöldes árnyalatú lett,
de voltak lilák is. A nap úgy csillogott
rajtuk, mint az eozinos házakon,
ahol a gazdagok élnek.*

*A Szent Mihály temetőben a szegények
hibás téglákkal rakták körbe a sírokat.
A hibában keresték a rendszert, mikor
a tarka téglákat a hantokra helyezték.*

*Van, aki a sír négy sarkába tette
a legszebb, vulkáni hatású tégláit,
mások a kereszt mellé pakolták
az amorf darabokat.*

*A házak építéséhez csak szabványos
téglákat használtak, viszont a sírokon
a sérült darabok úgy kapcsolódtak össze,
mintha értelmet nyert volna a hiba.*

A jövő megszerzése

*Holger Pedersen, a nyugdíjas dán csillagász,
a Niels Bohr Intézet konyhájában ült, amikor
meglátta az ég addig ismeretlen árnyait.
Nem a távcsővébe nézett, hanem poros
üveglapokat tanulmányozott.*

*Éveken át bámulta az éjszakát, nézte a sovány
talajon növő fákat, nézte a csillagokat
a kővér égen, hogy idejében megérezze
a veszély hűvös szelét, de nem látott semmit.*

*Abogy a teáját szűrte, egy fiókban
üveglapokra nyomott képeket talált, amin
napfogyatkozást, üstökösöket és csillagképeket
látott. Az 1896-os fotólemezek Østervold-
teleszkóppal készültek a Koppenhágai
Egyetem csillagvizsgálójában.*

*Abogy a némán, otthonosan sötétlő égitesteket
fűrkészte, feltűnt neki az égi tájak nyugtalansága
és a Hold egyre tompább fénye. Azt gondolta,
hogy olyan, mint egy öreg szálloda tükre,
ami attól mosódott el, hogy túl sok arc bámult bele.*

